

Sygn. akt XVII AmE 44/06

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Turliński

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2006 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania L R PPHU C - Ż s.c. w M

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie

Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 01 czerwca 2006 r. sygn. akt

XVII AmE 44/06

postanawia:

zażalenie odrzucić.

SSO Andrzej Turliński

UZASADNIENIE

W dniu 20 czerwca 2006 r. powód L R PPHU C - Ż s.c. w M
wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie
Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 01 czerwca 2006 r., sygn. akt
XVII AmE 44/06, nie uiszczając opłaty sądowej.

Na podstawie art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach
sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) od zażalenia
pobiera się piątą część opłaty, chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej.
Ponieważ w niniejszej sprawie opłata wynosiła 100 złotych, a zgodnie z art. 12
cytowanej ustawy opłata stała nie może być niższa niż 30 złotych, zażalenie
należało opłacić kwotą 30 złotych. W tej kwestii Sąd podziela stanowisko Sądu
Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 13 września 2000 r., III CZP 34/00
(OSNC 2001/1/4). Według Sądu Najwyższego opłata w wysokości stałej to nie
tylko opłata wyrażona kwotowo, ale również taka, która stanowiąc zawsze taki

sam ułamek określonej kwoty, ma zawsze taką samą wysokość. Gdy zażalenie podlega opłacie w wysokości piątej części kwotowo określonego wpisu stałego od pisma wszczynającego postępowanie w danej sprawie, to opłata ta zawsze będzie opłatą w takiej samej wysokości. Mimo więc, że przepis nie określa kwotowo wpisu należnego od zażalenia, jego wysokość nie budzi wątpliwości. Wpis od zażalenia, wynoszący piątą część wpisu stałego „jest wartością stałą”. Mimo, iż uchwała ta podjęta została pod rządami ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 13 czerwca 1967 r. zasada w niej wyrażona aktualna jest również w obowiązującym stanie prawnym.

Stosownie do treści art. 130² § 3 k.p.c. oraz art. 130² § 4 k.p.c. w wypadku wniesienia przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego, a w sprawach gospodarczych także przez przedsiębiorcę, pisma podlegającego opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia, sąd odrzuca je bez wezwania o uiszczenie opłaty.

W związku z tym, iż w niniejszej sprawie środek odwoławczy nie został opłacony, a zażalenie wniósł przedsiębiorca, na podstawie art. 130² § 4 k.p.c. w zw. z art. 130² § 3 k.p.c. - zażalenie należało odrzucić bez wezwania o uiszczenie opłaty.

SSO Andrzej Turliński

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz